

ОСОБЛИВОСТІ ПОДАННЯ ДЕКЛАРАЦІЇ ПРИ РЕАЛІЗАЦІЇ ОДНОРАЗОВОГО (СПЕЦІАЛЬНОГО) ДЕКЛАРУВАННЯ АКТИВІВ ФІЗИЧНИХ ОСІБ

У статті автором зосереджено увагу на розгляді особливостей подання декларації при реалізації одноразового (спеціального) декларування активів фізичних осіб. Підкреслено, що законодавець розглядає одноразову (спеціальну) декларацію як окремий вид податкових декларацій. Доведено, що перевірка одноразової (спеціальної) добровільної декларації є обов'язковим етапом реалізації податкової амністії. При цьому, за загальним правилом перевірка такої декларації відбувається у виді камеральної перевірки, у виключних випадках - проводиться документальна позапланова невідзна перевірка. Встановлено, що проведення камеральної перевірки в режимі податкової амністії відрізняється від звичайного порядку проведення таких перевірок за низкою характеристик. Зокрема, вони різняться за такими критеріями, як-то: (1) строки проведення; (2) оформлення результатів; (3) прив'язка до збору за декларування; (4) додаткові повноваження контролюючих органів (в межах перевірки достовірності інформації, яка міститься у такій декларації).

Автором акцентовано увагу на актуальності питання стосовно забезпечення безпеки інформації, наданої платниками податків контролюючим органам у податкових деклараціях, а також щодо конфіденційності цієї інформації. Підкреслено, що вищевказане питання набуває важливого значення не лише у контексті використання сучасних цифрових технологій та створенням електронних сервісів у сфері оподаткування, а й у випадку застосування таких правових режимів, як податкова амністія. Це обумовлено тим, що до податкової інформації належить як відкрита інформація, так і інформація з обмеженим доступом. При цьому зазначимо, що загальні засади правового режиму відкритої податкової інформації чітко регламентовано Законом України «Про доступ до публічної інформації», проте правовий режим податкової інформації з обмеженим доступом наразі не знайшов законодавчого закріплення.

Ключові слова: податкова амністія, одноразове (спеціальне) декларування активів фізичних осіб, податкова декларація, податкова перевірка.

Постановка проблеми. Одноразове спеціальне декларування активів фізичних осіб становить собою різновид податкової амністії. При цьому однією з характеристик такого виду податкової амністії є умовність. Зокрема, йдеться про виконання платником податків і зборів (декларантом) таких умов, як подання одноразової (спеціальної) добровільної декларації та сплата збору за таке декларування. Позначимо, що такий різновид податкової амністії в Україні раніше не застосовувався, а отже, сьогодні існує потреба у детальному аналізі правового механізму такого декларування.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Незважаючи на те, що питання правового регулювання податкової амністії вже неодноразово були предметом наукових досліджень (О.О. Дмитрик, І. Є. Криницький, О. В. Макух, В. О. Рядінська та ін.), комплексного дослідження правового регулювання такого виду податкової амністії як одноразове (спеціальне)

декларування активів фізичних осіб проведено не було.

Мета статті полягає у дослідженні особливостей подання податкової декларації при реалізації одноразового (спеціального) декларування активів фізичних осіб в Україні.

Виклад основного матеріалу. Відповідно до п. 6 підр. 9⁴ розд. XX ПК [1] України декларант, який має намір скористатися одноразовим (спеціальним) добровільним декларуванням щодо належних йому активів фізичної особи, протягом визначеного цим підрозділом періоду одноразового (спеціального) добровільного декларування має право добровільно подати до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, одноразову (спеціальну) добровільну декларацію в порядку та за формою, встановленими центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

Показово, що до регламентації такого виду податкової амністії у національному податковому законодавстві не використовувалася категорія «одноразова (спеціальна) добровільна декларація». Традиційно законодавець оперує більш загальною категорією «податкова декларація». Згідно з ч. 1 ст. 46 ПК України [1] податкова декларація, розрахунок, звіт - документ, що подається платником податків (у тому числі відокремленим підрозділом у випадках, визначених цим Кодексом) контролюючим органам у строки, встановлені законом, на підставі якого здійснюється нарахування та/або сплата грошового зобов'язання, у тому числі податкового зобов'язання або відображаються обсяги операції (операцій), доходів (прибутків), щодо яких податковим та митним законодавством передбачено звільнення платника податку від обов'язку нарахування і сплати податку і збору, чи документ, що свідчить про суми доходу, нарахованого (виплаченого) на користь платників податків - фізичних осіб, суми утриманого та/або сплаченого податку, а також суми нарахованого єдиного внеску.

Одноразова (спеціальна) добровільна декларація використовується виключно для реалізації процедури добровільного декларування активів фізичних осіб. У ній має обов'язково міститися така інформація, як-то:

відомості про декларанта, достатні для його ідентифікації (прізвище, ім'я, по батькові, реєстраційний номер облікової картки платника податків або у визначених цим Кодексом випадках - серія (за наявності) та номер паспорта громадянина України);

відомості про об'єкти декларування, визначені пп. «а» п. 4 підр. 9⁴ розд. XX ПК України, в обсязі, достатньому для ідентифікації кожного з них, зокрема дані про вид, розмір та валюту активу, класифікацію банківських металів. Для грошових активів фізичної особи, розміщених на рахунках у банках або внесених до кредитних спілок та інших небанківських фінансових установ, в одноразовій (спеціальній) добровільній декларації зазначається найменування та інші відомості про банківську або небанківську фінансову установу (код за Єдиним державним реєстром підприємств та організацій України; якщо така установа є іноземною юридичною особою - зазначається код, присвоєний органом реєстрації юридичних осіб відповідної держави), в якій відкриті відповідні рахунки, на яких зберігаються валютні цінності, або до якої зроблені відповідні внески, та відповідно до законодавства засвідчений документ, що підтверджує наявність задекларованих грошових активів фізичної особи на відповідному рахунку.

Для прав грошової вимоги (у тому числі грошових коштів, позичених декларантом третім особам за договором позики) в одноразовій (спеціальній) до-

бровільній декларації зазначається найменування та інші відомості про юридичну особу - боржника (код за Єдиним державним реєстром підприємств та організацій України; якщо така установа є іноземною юридичною особою - зазначається код, присвоєний органом реєстрації юридичних осіб відповідної держави, або прізвище, ім'я, по батькові та реєстраційний номер облікової картки платника податків (або у визначених цим Кодексом випадках - серія (за наявності) та номер паспорта громадянина України чи відповідний документ, що посвідчує особу іноземця або особу без громадянства) фізичної особи - боржника, номер та дата документа, що підтверджує прав грошової вимоги;

відомості про об'єкти декларування, визначені пп. «б»-«е» п. 4 підр. 9⁴ розд. XX ПК України, із зазначенням інформації, що дає змогу їх ідентифікувати, зокрема про їх місцезнаходження або місце зберігання (крім предметів мистецтва та антикваріату, дорогоцінних металів, дорогоцінного каміння, ювелірних виробів, банківських металів, які не розміщені на рахунках, пам'ятних банкнот та монет тощо), вид, назву, рік виробництва (випуску) тощо;

самостійно визначена декларантом у національній валюті база для нарахування збору з одноразового (спеціального) добровільного декларування. До одноразової (спеціальної) добровільної декларації декларант зобов'язаний додати копії документів, що підтверджують вартість об'єктів декларування, у разі місцезнаходження (реєстрації) активу фізичної особи за межами України та/або у разі декларування валютних цінностей, розміщених на рахунках у банках в Україні, та прав грошової вимоги, визначених пп. «а» п. 4 підр. 9⁴ розд. XX ПК України. У разі місцезнаходження (реєстрації) інших активів фізичної особи в Україні декларант може додати копії документів, що підтверджують вартість об'єктів декларування;

ставка та сума збору з одноразового (спеціального) добровільного декларування [1, п. 6.1 підр. 9⁴ розд. XX]. З огляду на наведене констатуємо, що одноразова (спеціальна) добровільна декларація є видом податкових декларацій, яка містить специфічні дані необхідні для проведення процедури податкової амністії.

Підкреслимо, що в одноразовій (спеціальній) добровільній декларації не зазначається інформація про джерела одержання (набуття) декларантом об'єктів декларування. Контролюючому органу забороняється вимагати додаткові документи, крім тих, які були позначені. Також позначимо, що інформація, яка міститься в одноразовій (спеціальній) добровільній декларації, є податковою інформацією, тобто, це сукупність відомостей і даних, що створені або отримані суб'єктами інформаційних відносин у процесі поточної діяльності і необхідні для реалізації покла-

дених на контролюючі органи завдань і функцій у порядку, встановленому ПК України [2, ст. 16]. З використанням сучасних цифрових технологій та створенням електронних сервісів постає питання щодо забезпечення безпеки такої інформації та конфіденційності інформації, наданої платниками податків.

На наше переконання, це питання ще більше актуалізується у випадку застосування таких правових режимів, як податкова амністія. Справа в тому, що до податкової інформації належить як відкрита інформація, так і інформація з обмеженим доступом. При цьому зазначимо, що загальні засади правового режиму відкритої податкової інформації чітко регламентовано Законом України «Про доступ до публічної інформації» [3]. Водночас правовий режим податкової інформації з обмеженим доступом наразі не знайшов законодавчого закріплення.

У той же час позначимо, що ПК України містить ряд положень, що безпосередньо визначають правовий режим податкової інформації з обмеженим доступом. Так, ідеться про те, що:

– платник податків має право на нерозголошення контролюючим органом (посадовими особами) відомостей про такого платника без його письмової згоди та відомостей, що становлять конфіденційну інформацію, державну, комерційну чи банківську таємницю та стали відомі під час виконання посадовими особами службових обов'язків, крім випадків, коли це прямо передбачено законами (пп. 17.1.9 п. 17.1 ст. 17 ПК України);

– не допускати розголошення інформації з обмеженим доступом, що одержується, використовується, зберігається під час реалізації функцій, покладених на контролюючі органи (пп. 21.1.6 п. 21.1 ст. 21 ПК України);

– документи, що містять комерційну таємницю або є конфіденційними, передаються окремо із зазначенням посадової (службової) особи, що їх отримала. Передача таких документів для їх огляду, вивчення і їх повернення оформляються актом у довільній формі, який підписують посадова (службова) особа контролюючого органу та платник податків (його представник) (п. 85.3 ст. 85 ПК України) та ін. Наведені положення становлять певні основи захисту податкової інформації. Ще раз наголосимо на тому, що вбачаємо захист інформації, поданої у одноразових (спеціальних) добровільних деклараціях в режимі реалізації вкрай важливим, оскільки в сучасних умовах не урегульованим є питання подальших правових наслідків для платників податків, які вирішують скористатися таким «компромісом» від держави у подальшому (особливо після завершення темпоральної дії режиму податкової амністії). Схожими є міркування О. В. Макух, на переконання якої, в цілому застосування податкової амністії у вигляді одно-

разового (спеціального) добровільного декларування активів фізичних осіб у підсумку може бути позитивним лише для держави, а які наслідки будуть мати місце для платника після закінчення темпоральної дії такого режиму однозначно стверджувати наразі не можна [4, с. 108]. Дійсно, деякі аспекти впровадження аналізованого режиму податкової амністії потребують переосмислення та удосконалення у подальшому.

У п. 6. 2. підр. 9⁴ розд. XX ПК України [1] закріплено, що одноразова (спеціальна) добровільна декларація подається безпосередньо декларантом до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику (Державна податкова служба України), в електронній формі. У цьому контексті зазначимо, що на сучасному етапі розвитку нашої держави в умовах цифровізації та впровадження сучасних технологій в усі сфери суспільного життя є необхідним. Як ми бачимо, ці процеси активізуються й у сфері оподаткування. Наведемо міркування О. О. Дмитрик, яка аналізує електронні сервіси у податковій сфері, зокрема, Електронний кабінет платника податків, й вказує, що призначенням такого сервісу є надання платнику податків можливості реалізувати свої обов'язки та права у сфері оподаткування в режимі on-line. При цьому вчена акцентує увагу на тому, що платник податків без використання клієнтського застосування матиме змогу не лише підготувати, заповнити та надіслати податкову звітність в електронному вигляді, а й виконувати інші функції, що сприяє економії часу, передусім, платників податків, а також створює зручні умови для виконання податкового обов'язку учасниками податкових відносин [5, с. 66]. Підтримуємо наведені міркування. Як вбачається, такий підхід є конструктивним та особливо зручним для учасників податкових відносин в умовах воєнного стану в Україні.

Повертаючись до характеристики процедури подачі одноразової (спеціальної) декларації, також зазначимо, що у період проведення одноразового (спеціального) добровільного декларування декларант має право уточнити інформацію, зазначену у попередньо поданій одноразовій (спеціальній) добровільній декларації, виключно шляхом подання нової одноразової (спеціальної) добровільної декларації у встановленому порядку. При цьому попередньо подана одноразова (спеціальна) добровільна декларація, інформація з якої уточнюється, вважається анульованою. Після завершення періоду проведення одноразового (спеціального) добровільного декларування платник податків має право подати уточнюючий розрахунок до раніше поданої одноразової (спеціальної) добровільної декларації в окремих, дозволених законодавством, випадках. Йдеться, зокрема, про допущення:

а) арифметичних та логічних помилок у одноразовій (спеціальній) добровільній декларації, що не призвели до недоплати суми збору з одноразового (спеціального) добровільного декларування;

б) допущення арифметичної помилки, що призвела до недоплати суми збору з одноразового (спеціального) добровільного декларування;

в) арифметичної помилки, що призвела до переплати суми збору з такого добровільного декларування. Підкреслимо, що наведені випадки можливі за результатами проведення перевірки поданих декларацій. Окремо зупинимося ще на цьому аспекті. Відповідно до п. 15 підр. 9⁴ розд. XX ПК України вказані декларації підлягає перевірці у спеціальному порядку [1]. Показово, що йдеться про проведення камеральної перевірки, яку проводять органи Державної податкової служби України. Камеральна перевірка – це вид податкових перевірок, які проводяться у приміщенні контролюючого органу виключно на підставі даних, зазначених у податкових деклараціях (розрахунках) платника податків та даних системи електронного адміністрування податку на додану вартість (даних центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів, в якому відкриваються рахунки платників у системі електронного адміністрування податку на додану вартість, даних Єдиного реєстру податкових накладних та даних митних декларацій), а також даних Єдиного реєстру акцизних накладних та даних системи електронного адміністрування реалізації пального та спирту етилового, даних СОД РРО [1, п. 75.1.1 ст. 75].

При цьому предметом камеральної перевірки також може бути своєчасність подання податкових декларацій (розрахунків) та/або своєчасність реєстрації податкових накладних та/або розрахунків коригування до податкових накладних у Єдиному реєстрі податкових накладних, акцизних накладних та/або розрахунків коригування до акцизних накладних у Єдиному реєстрі акцизних накладних, виправлення помилок у податкових накладних та/або своєчасність сплати узгодженої суми податкового (грошового) зобов'язання виключно на підставі даних, що зберігаються (опрацьовуються) у відповідних інформаційних базах, повнота нарахування та своєчасність сплати податку на доходи фізичних осіб та єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування у разі невідповідності резидента Дія Сіті вимогам, визначеним п.п. 2, 3 ч. 1 та п. 10 ч. 2 ст. 5 Закону України «Про стимулювання розвитку цифрової економіки в Україні».

Загальний порядок проведення камеральної перевірки регламентовано ст. 76 ПК України. Так, камеральна перевірка проводиться посадовими осо-

бами контролюючого органу без будь-якого спеціального рішення керівника (його заступника або уповноваженої особи) такого органу або направлення на її проведення. При цьому камеральній перевірці підлягає вся податкова звітність суцільним порядком. Згода платника податків на перевірку та його присутність під час проведення камеральної перевірки не обов'язкова.

Відповідно до п. 86.2 ст. 86 ПК України за результатами камеральної перевірки у разі встановлення порушень складається акт у двох примірниках, який підписується посадовими особами такого органу, які проводили перевірку, і після реєстрації у контролюючому органі вручається або надсилається для підписання протягом трьох робочих днів платнику податків у порядку, визначеному ст. 42 цього Кодексу. Зазначимо, що камеральна перевірка податкової декларації або уточнюючого розрахунку може бути проведена лише протягом 30 календарних днів, що настають за останнім днем граничного строку їх подання, а якщо такі документи були надані пізніше, - за днем їх фактичного подання (п. 76.3. ст. 76 ПК України).

Ми розглянули загальні положення щодо проведення камеральної перевірки у звичайному порядку. Далі зупинимося на з'ясуванні положень щодо проведення камеральної перевірки в режимі податкової амністії. По-перше, законодавець встановив інший строк проведення такої перевірки. Він становить 60 календарних днів, що настають за днем подання такої декларації до контролюючого органу.

По-друге, за результатами камеральної перевірки контролюючий орган у випадку виявлення помилок надсилає декларанту повідомлення про це, а також встановлено відповідні строки на усунення таких помилок. Приміром, у разі виявлення центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, за результатами камеральної перевірки арифметичних та логічних помилок у відповідній одноразовій (спеціальній) добровільній декларації, що не призвели до недоплати суми збору з одноразового (спеціального) добровільного декларування, такий орган направляє протягом 10 календарних днів у порядку, визначеному ст. 42 ПК України, декларанту відповідне повідомлення. За результатами розгляду такого повідомлення декларант має право подати уточнюючу відповідну одноразову (спеціальну) добровільну декларацію протягом 20 календарних днів з дня отримання такого повідомлення.

У випадку виявлення контролюючим органом за результатами камеральної перевірки відповідної одноразової (спеціальної) добровільної декларації арифметичної помилки, що призвела до недоплати суми збору з одноразового (спеціального) добровіль-

ного декларування, декларант, який подав відповідну одноразову (спеціальну) добровільну декларацію, зобов'язаний сплатити суму такої недоплати протягом 10 календарних днів з дня отримання відповідного повідомлення за довільною формою центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, та подати уточнюючу відповідну одноразову (спеціальну) добровільну декларацію протягом 20 календарних днів з дня отримання такого повідомлення.

У разі, якщо ж за результатами камеральної перевірки одноразової (спеціальної) добровільної декларації буде виявлено арифметичну помилку, що призвела до переплати суми збору з одноразового (спеціального) добровільного декларування, декларант, який подав таку декларацію, має право на підставі відповідного повідомлення контролюючого органу подати уточнюючу відповідну одноразову (спеціальну) добровільну декларацію протягом 20 календарних днів з дня отримання такого повідомлення. Повернення надміру сплаченої суми збору здійснюється у порядку, визначеному ст. 43 ПК України.

Показово, що законодавець деталізував повноваження контролюючих органів під час проведення камеральної перевірки декларації платника податків, поданої в режимі податкової амністії. Приміром, з метою підтвердження застосування відповідної ставки збору з одноразового (спеціального) добровільного декларування органи Державної податкової служби України під час камеральної перевірки відповідної одноразової (спеціальної) добровільної декларації мають право:

перевірити реєстрацію правочинів та/або активів у державних реєстрах, у тому числі шляхом звернення до відповідних державних органів;

звернутися до декларанта із запитом щодо підтвердження наявності у декларанта зазначених у відповідній одноразовій (спеціальній) добровільній декларації майна, майнових і немайнових прав, у разі якщо за результатами перевірки, передбаченої абзацом другим цього підпункту, виявлена розбіжність між задекларованою інформацією та даними державних реєстрів [1, п. 15.2 ст. 15].

Крім того, у разі встановлення контролюючими органами протягом 365 днів з дня подання одноразової (спеціальної) добровільної декларації декларантом порушення ним встановлених пунктами 8 і 9 підр. 9⁴ розд. XX ПК України умов розміщення валютних цінностей у банківських та/або в інших фінансових установах, відсутності відповідного документа, що підтверджує право вимоги (у тому числі відсутності договору позики між декларантом та юридичною особою та/або нотаріального посвідчення договору позики між декларантом та іншою фізичною особою), та/або відсутності копій докумен-

тів, передбачених цим підрозділом, за умови що декларант протягом 15 робочих днів з дня, наступного за днем отримання запиту, не надасть пояснення та документальні підтвердження, та/або відповідні копії документів на письмовий запит центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, в якому зазначено виявлену недостовірність даних та/або перелік ненаданих документів, передбачених цим підрозділом, у порядку, визначеному ПК України, проводиться документальна позапланова невиїзна перевірка та здійснюється нарахування грошових зобов'язань. При цьому такі валютні цінності та права вимоги (у тому числі грошові кошти, позичені третім особам), що відображені в одноразовій (спеціальній) добровільній декларації, та/або активи, вартість яких має бути підтверджена документально, у випадках, передбачених вищевказаним підрозділом, оподатковуються за ставкою 18 відсотків. У такому разі органи Державної податкової служби України здійснюють нарахування грошових зобов'язань у встановленому законом порядку [1]. Отже, перевірка одноразової (спеціальної) добровільної декларації є обов'язковим етапом реалізації податкової амністії. При цьому, за загальним правилом перевірка такої декларації відбувається у виді камеральної перевірки, у виключних випадках - проводиться документальна позапланова невиїзна перевірка. Результати таких перевірок в режимі податкової амністії впливають на оподаткування відповідних активів декларанта за високою ставкою у загальному порядку.

Тож, як ми бачимо, перевірка спеціальних податкових декларацій – обов'язковий етап реалізації процедури такого виду податкової амністії як одноразове (спеціальне) добровільне декларування активів фізичних осіб. Проведення камеральної перевірки в режимі податкової амністії відрізняється від звичайного порядку проведення таких перевірок за: (1) строками проведення; (2) оформленням результатів; (3) прив'язка до збору за декларування; (4) додаткові повноваження контролюючих органів (в межах перевірки достовірності інформації, яка міститься у такій декларації).

Висновки. На підставі проведеного аналізу зазначимо, що при реалізації такого виду податкової амністії в Україні, як одноразове (спеціальне) добровільне декларування одним з важливих етапів є подання спеціальної добровільної декларації. Підкреслимо, що вищевказана декларація є окремим видом податкових декларацій, яка містить специфічні дані необхідні для проведення процедури податкової амністії. Встановлено, що проведення камеральної перевірки в режимі податкової амністії є обов'язковою процедурою. Встановлено ознаки, за якими камеральна перевірка при проведенні одно-

разового спеціального декларування різняться від звичайного порядку проведення таких перевірок.

Констатовано, що при застосуванні таких правових режимів, як податкова амністія, особливої актуальності набуває питання щодо забезпечення безпеки податкової інформації. Це обумовлено тим, що до податкової інформації належить як відкрита ін-

формація, так і інформація з обмеженим доступом. Загальні засади правового режиму відкритої податкової інформації чітко регламентовано Законом України «Про доступ до публічної інформації» [3]. Водночас правовий режим податкової інформації з обмеженим доступом наразі не знайшов законодавчого закріплення.

ЛІТЕРАТУРА

1. Податковий кодекс України від 2 груд. 2010 р. № 2755-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2755-17#n18939>.
2. Про інформацію: Закон України від 2 жовт. 1992 р. № 2657-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2657-12#Text>.
3. Про доступ до публічної інформації: Закон України від 13 січ. 2011 р. № 2939-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2939-17#Text>.
4. Макух О. В. Одноразове добровільне декларування в Україні: сутність і наслідки для платників податків. *Право та інноваційне суспільство*. 2021. № 2 (17). URL: <https://apir.org.ua/index.php/lais/article/view/makuch17>.
5. Концепція «Індустрія 4.0»: проблеми впровадження і окремі правові аспекти її реалізації в Україні : монографія / Є. М. Білоусов, І. В. Борисов та ін.; за ред. С. В. Глібка. Харків: НДІ прав. забезп. інновац. розвитку НАПрН України, 2021. 200 с.

REFERENCES

1. Tax Code of Ukraine, No. 2755-VI (2010, December 2). Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2755-17#n18939> [in Ukrainian].
2. Law of Ukraine on Information, No. 2657-XII (1992, October 2). Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2657-12#text> [in Ukrainian].
3. Law of Ukraine on Access to Public Information, No. 2939-VI (2011, January 13). Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2939-17#text> [in Ukrainian].
4. Makukh, O.V. (2021). Lumpual voluntary declaration in Ukraine: essence and consequences for taxpayers. *Law and innovative society*, 2 (17). Retrieved from: <https://apir.org.ua/index.php/lais/article/view/makuch17> [in Ukrainian].
5. Bilousov, E.M. & Borisov, I.V. et. al. (2021). *Concept "Industry 4.0": problems of implementation and individual legal aspects of its implementation in Ukraine*. S. V. Hlibko (Ed.). Kharkiv: NDI prav. zabezp. innovats. rozvytku NAPrN Ukrainy [in Ukrainian].

KOVALCHUK OLENA

Post-graduate student of the Khmelnytskyi University of Management and Law

PARTICULARS OF SUBMITTING A DECLARATION PERFORMING A ONE-TIME (SPECIAL) DECLARATION OF ASSETS OF INDIVIDUALS

Problem setting. One-time special declaration of assets of individuals is a type of tax amnesty. At the same time, one of the characteristics of this type of tax amnesty is conditionality. In particular, it refers to the fulfillment by the taxpayer of taxes and fees (the declarant) of such conditions as the submission of a one-time (special) voluntary declaration and the payment of a fee for such declaration.

Analysis of recent researches and publications. Despite the fact that the issue of legal regulation of tax amnesty has been the subject of scientific research more than once (O. Dmytryk, I. Krynytskyi, O. Makukh, V. Ryadinska, etc.), a comprehensive study of the legal regulation of such the type of tax amnesty as a one-time (special) declaration of assets of individuals was not carried out.

The target of the research. Within the scope of this publication, we will focus on the specifics of submitting a tax declaration when implementing a one-time (special) declaration of assets of natural persons in Ukraine.

Article's main body. The author focused attention on the consideration of the peculiarities of submitting a declaration when implementing a one-time (special) declaration of assets of individuals. It is emphasized that the legislator considers a one-time (special) declaration as a separate type of tax declaration. It has been proven that the verification of a one-time (special) voluntary declaration is a mandatory stage in the implementation of the tax amnesty. At the same time, according to the general rule, the verification of such a declaration takes place in the form of a camera inspection, in exceptional cases - a documentary unscheduled off-site inspection is carried out. It has been established that the conduct of a camera inspection in the tax amnesty regime differs from the usual procedure for conducting such inspections in a number of characteristics.

Conclusions and prospects for the development. On the basis of the conducted analysis, we note that when implementing this type of tax amnesty in Ukraine, as a one-time (special) voluntary declaration, one of the important stages is the submission of a special voluntary declaration. We emphasize that the above declaration is a separate type of tax declaration, which contains specific data necessary for carrying out the tax amnesty procedure.

Key words: tax amnesty, one-time (special) declaration of assets of individuals, tax declaration, tax audit.

За ДСТУ 8302:2015 цю статтю слід цитувати:

Ковальчук О. К. Особливості подання декларації при реалізації одноразового (спеціального) декларування активів фізичних осіб. *Право та інновації*. 2022. № 4 (40). С. 75–81.